

РЕШЕНИЕ

№ 1149

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110119029 по описа за 2022 година

Предявен е от ищеца „Б.“ООД,ЕИК : ... срещу ответника „К.Б.С.Л.“ЕООД / предходно наименование „РР.Л.Б.“ЕООД/ ,ЕИК : ..., осъдителен иск, с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 от Закона за задълженията и договорите вр. чл.89 от ЗЗД , с искане да бъде осъден ответника да заплати сумата от **2 000 лв.**, представляваща част от общо дължимата сума от **18 345,09лева** ,получена при отпаднало основание ,поради прекратяване на Договор за лизинг № 038557 –RO-001,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.04.2022год., до окончателното ѝ заплащане.

С исковата молба се твърди сключването на 29.07.2019 г. Договор за лизинг на ППС № 038557 -RO – 001 между „Б.“ ООД и „РР.Л.Б.“ ЕООД, по който ответникът се задължил да предостави за ползване л.а. марка BMW, модел X3 xDrive30d, шаси № WBATX75020NC04005 срещу заплащане на 60 лизингови вноски на обща стойност 53 660.93 евро,описани в Погасителен план,Приложения № 1.Твърди че на същата дата ,29.07.2019год., между „Б." ООД, „АУТО БАВАРИЯ” ООД и „РР.Л.Б.“ ЕООД се сключило тристранно споразумение, с което страните се споразумели, че сумата от 26 886.48 лева, която „Б.“ ООД е заплатил авансово на „АУТО БАВАРИЯ" ООД по предварителен договор за търговска продажба № 8875857/27.06.2019 год. ще бъде платена от последното дружество на „РР.Л.Б.“ЕООД по договора за лизинг № 038557 -RO – 001,което плащане частично погасявало задълженията на ищеца към ответника по посочения договор.По това споразумение „АУТО БАВАРИЯ” ООД издало кредитни известия на обща стойност 26 886,48лв.,които не му били възстановени ,а били преведени на ответника.За получените суми „РР.Л.Б.“ЕООД издал на ищеца фактура №3001272379/08.08.2019год. ,с посочено основание „лизингова вноска“.Ищецът твърди ,че лекия автомобил му бил предаден на 31.07.2019год.,за което бил съставен Приемо-предавателен протокол.Сочи ,че съгласно погасителния план - Приложение 1 към договора за лизинг, общият размер на всички лизинговите вноски е 53 660. 93 евро, която сума била разпределена като следва: първа вноска в размер на 13 746.84 евро и още 59 равни месечни вноски по 676.51 евро всяка една. Посочената в погасителния план първа лизингова вноска представлява авансово платената сума от 26 886.48 лева. Счита ,че тази вноска представлява авансово плащане, с което авансово са погасени частично всички дължими от „Б." ООД лизингови вноски по договора за лизинг, както е договорено и в тристранното споразумение от 29.07.2019 г.Твърди и че платената

сума от 13 069. 65 евро по първата вноска по естеството си представлява авансово плащане, което има за цел да намали съответно всички 60 дължими вноски.,които именно поради това авансово плащане са посочени в погасителния план в размер от 676, 51 евро, а не в размер на 894. 34 евро, каквито биха били при разделянето на цялата стойност на договора от 53 660. 93 евро на 60 равни месечни вноски или предплатена авансово част от всяка една от 60 вноски в размер на 217.83 евро .Твърди и че добросъвестно изпълнявал задълженията си по договора като до месец декември 2020 г. изплатил освен първоначалната вноска от 26 886.48 лева и още 16 лизингови вноски по 676,51 евро всяка /с левова равностойност на 1323.14 лева/,както и дължимите застрахователни премии по имуществена застраховка.

В исковата си молба ищеца сочи ,че на 12.12.2020 г. настъпило застрахователно събитие - кражба на лизинговият обект като било образувано ДП № 3384 ЗМК-1 889/20 г. по описа на 09 Р У – СДВР,спряно на 15.03.2021год. с постановление на прокурор от СРП като и понастоящем автомобила не бил издирен. В тази връзка по застраховка „Каско на сухопътни МПС" със ЗАД „Алианс България" било заплатено на ответника ,собственик на автомобила ,застрахователното обезщетение в размер на 100 % от застрахователната стойност .Поради настъпилата обективна невъзможност за изпълнение на задълженията на лизингодателя, лизинговият договор бил развален по право , съгласно чл. 89, ал. 1 ЗЗД,считано от 12.12.2020год.

Сочи ,че към датата на прекратяване на договора е изплатил на ответника първоначалната вноска от 26 886.48 лева и още 16 месечни лизингови вноски по 676,51 евро всяка /с левова равностойност на 1323.14 лева/. Счита ,че първоначалната лизингова вноска представлявала авансово плащане, е което авансово са погасени частично всички дължими от „Б.“ ООД лизингови вноски по договора за лизинг като била предплатена авансово част от всяка една от 60 вноски.Това предплащане било в размер на 217.83 евро /426.63 лева/. Или освен платените изцяло 17 лизингови вноски до датата на прекратяване на договора ,12.12.2020год.,ищецът бил предплатил частично и още 43 лизингови вноски, като предплащането за всяка една от тях е в размер на 217.83 евро /426.63 лева/.Счита и че общо предплатените лизингови вноски ,в размер на 18 345.09 лева , за периода след прекратяване на лизинговия договор по право и преустановяване ползването на автомобила, следва да бъдат върнати от ответника , тъй като били платени при отпаднало основание.

Твърди и че е отправял многократно покани до ответника за възстановяване на сумата от 18 345,09лв.,като платена на отпаднало основание ,но същата не му била възстановена до момента.Претендира осъждането на ответника за сумата от 2000лв. ,представляваща част от цялата дължима сума от 18 345,09лева ,получена при отпаднало основание ,поради прекратяване на Договор за лизинг № 038557 –RO-001,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,до окончателното ѝ заплащане.

С писмения отговор в срока по чл.131, ал.1 от ГПК, ответникът К.Б.С.Л.“ЕООД / предходно наименование „РР.Л.Б.“ЕООД / оспорва иска, като неоснователен. Не оспорва сключването на договора за лизинг между страните,както и че той е прекратен предсрочно поради кражба на автомобила, предмет на договора,както и че ищецът е заплащал редовно и в срок дължимите от него лизингови вноски по време на действието на договора.

Счита , че изложената от ищеца фактическа обстановка по повод процесния автомобил е непълна и неточна .В тази връзка сочи ,че процесният автомобил бил закупен от „РР.Л.Б." ЕООП от продавача „Ауто Бавария" ООП и предоставен на последния ,на основание сключен с продавача договор за лизинг от 15.03.2019 г. вече в качеството му на лизингополучател.Сочи ,че междувременно на 27.06.2019год. бил сключен между „Б.“ООД и първоначалния лизингополучател Предварителен договор за търговска продажба,съгласно който покупната цена на автомобила в общ размер на сумата от 65 351.65 евро с ДДС,платима ,както следва : аванс/задатък в срок 01.07.2019 г.- сумата от 13 746.84 евро с ДДС или 26 886.48 лева ,а остатъкът ,чрез лизинговане на автомобила през „РР.Л.Б.“ЕООД.Впоследствие, със Споразумение от 29.07.2019 г. договорът за лизинг с

лизингополучател „Ауто Бавария“ ООП бил прекратен и процесният автомобил е предоставен на лизинг за ползване от ищеца „Б.“ ООП. В изпълнение на подписаните договорености на 29.07.2019 год. било подписано тристранното споразумение ,с което платената от „Б.“ ООД авансова вноса в размер на 26 886,48 лв. по договора за търговска продажба ще бъде платена от „Ауто Бавария“ ООД на „РР.Л.Б.“ ЕООД и ще се счита за извършено плащане по процесния Договор за лизинг от 29.07.2019 год. Сочи ,че с така извършеното плащане ,страните са се споразумели ,че от една страна се погасяват задълженията на „Ауто Бавария“ ООД към ищеца, а от друга ,че се погасява частично задълженията на последния към ответника по Договора за лизинг от 29.07.2019 год. Сочи ,че не се отнася до фиктивни договорености ,а за реални такива ,предвид издадените от страните счетоводни документи. Сочи и че от представените проформа фактури от „Ауто Бавария“ ООД и направените плащания от ищеца може да се направи извод ,че процесния автомобил е бил във владение на последния и се е ползвал от ищеца още от месец май 2019. Оспорва твърденията на ищеца ,че първата пратена наемна вноса представлява авансово плащане по договора за лизинг, което да има за цел да намали всички дължими 60 лизингови вноски. Излага съображения ,че процесния договор за лизинг е такъв за оперативен лизинг, при който лизингополучателят има задълженията на наемател по чл.232 и чл.233, ал.2 от ЗЗД ,както и да върне вещта ,след изтичане на срока на договора. Твърди ,че сумата не представлява аванс по договора за лизинг ,а е обикновена наемна вноса, макар и в друг размер. Сочи ,че предвид вида и цената на лизинговата вещ, следва да се има в предвид че договорът бил подписан при пазарни условия за ползване на луксозен автомобил при дългосрочен наем, при който търговският риск от спиране на плащанията, както и рисковете от погиване на вещта (при тотална щета, предизвикана от кражба или ПТП) се носят от собственика на вещта, т.е. чл.343 от ТЗ е неприложим в случая. Твърди и че в случая ищецът няма право да иска възстановяване на суми по наема за периода ,за който е ползвал вещта. При настъпване на застрахователното събитие на 12.12.2020 год. – кражба на лизинговият автомобил, няма право на обезщетение или компенсация като евентуална загуба или печалба е за собственика ѝ ,който носи и риска от погиване на вещта. Счита ,че фактът, че договорът не е изпълнен в цялост и е прекратен предсрочно по обективни причини, не прави искът основателен, като е без значение в кой момент от изпълнението на договора е настъпила щетата, както и размерът на платената от лизингополучателя сума, тъй като всички платени суми представляват наем за ползването на вещта за периода ,през който вещта реално е ползвана, респ. сумата не подлежи на преизчисляване за евентуална компенсация на лизингополучателя. Оспорва иска и с възражението ,че претенцията за търсене на отговорност за неоснователно обогатяване по търговска сделка между търговци (извън случаите на стопанска непоносимост) е изключена, тъй като всеки търговец е професионалист, който носи както рисковете, така и ползите от осъществяваната от него търговска дейност и се предполага, че разполага със знания и опит по-високи от изискванията за сделки в гражданския оборот. В конкретният случай не е и възможно осъществяването на състава на чл.55 от ЗЗД, тъй като ищецът изначално е наемател на вещта и няма правата на собственик върху нея. В заключение оспорва ,че са налице предпоставките за уважаване на предявен иск с правно основание чл.55, ал.1, предложение 3 от ЗЗД, предвид ,че прекратяването на договора поради кражба на вещта е обективно събитие ,което не зависи от волята на страните ,нито някоя от тях е причина за настъпването му. Моли съда да постанови решение ,с което да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните ,че на 27.06.2019 г., в гр. София, между „Б.“ ООД и „АУТО БАВАРИЯ“ ООД е сключен предварителен договор за търговска продажба № 8875857/27.06.2019 г. за доставка и продажба на лек автомобил марка BMW. модел X3

\Dnve30d на цена от 65 351,65 евро ,с ДДС платима съгласно Приложение № 1 – аванс в срок до 01.07.2019год. в размер на 13 746,84 евро с ДДС и остатък от 51 604,81 евро с ДДС – лизингован чрез РР.Л.Б. от 22.07.2019год.

С платежно нареждане от 03.06.2019год. „Б.“ООД е заплатил на „Ауто Бавария“ООД сумата от 5000лв., с основание „аванс“ по проформа фактура 2367/28.05.2019год. ,съответно на 10.07.2019год. е заплатил сумата от 21 886,48лв.,с основание „остатък аванс“ или от ищеца е заплатена общо сумата от 26 886,48лв. ,на основание предварителния договор от 27.06.2019год.

Видно от Споразумение от 29.07.2019год. към Договор за финансов лизинг № 1117-RF-037 от 15.03.2019год., между РР.Л.Б.“ЕООД ,в качеството му на лизингодател и „Ауто Бавария“ООД ,в качеството на лизингополучател е бил сключен Договор за финансов лизинг ,с предмет лек автомобил марка BMW. модел X3 ,собственост на лизингодателя и предоставен за ползване на лизингополучателя.Съобразно уговореното в споразумението „Ауто Бавария“ООД се е отказало от правото си да придобие вещта и договорът за лизинг се прекратява,считано от 22.07.2019год.,при условие,че насоченото от лизингополучателя трето лице – „Буркомп“ООД е сключило договор с РЛБГ за вещта и е заплатило уговорените в договора суми.

Не е спорно ,че между „Б.“ООД и РР.Л.Б.“ЕООД е сключен Договор за лизинг на ППС № 038557-RO-001 на 29.07.2019год. ,по силата на който РЛБГ се е задължил да предостави 1 брой нов автомобил марка В М W. модел X3 xDnve30d ,шаси № WBATX75020NC04005 на цена от 54459,71 евро,без ДДС,платима съгласно Погасителен план,Приложение № 1 към договора на 60 периодични лизингови /наемни/ вноски ,първата от които в размер на 13 746,84 евро ,с ДДС и останалите 59 – в размер на 676,51евро ,с ДДС или общо сумата от 53 660,93 евро с ДДС.

Не е спорно ,че лизинговият автомобил е предоставен на „Б.“ООД на 31.07.2019год.,съгласно Приемо-предавателен протокол .

Установява се въз основа на писмо от 11.10.2022год. на „Ауто Бавария“ООД ,че автомобил марка BMW. модел X3 \Dnve30d , ДК № СВ9188НМ е предаден за пробно шофиране на Б.“ООД въз основа на Договор за пробно шофиране № 8875857/27.06.2019год. и е ползван от ищеца от тази 27.06.2019год.

Не е спорно и че на 29.07.2019год. е сключено Споразумение между „Б.“ООД ,„Ауто Бавария“ООД и „РР.Л.Б.“ЕООД, които са се споразумели ,предвид ,че между „Б.“ООД и „Ауто Бавария“ООД е сключен *предварителен договор за търговска продажба № 8875857/27.06.2019 г .* ,по силата на който „Б.“ООД дължи на „Ауто Бавария“ООД 26 886,48лв. ,крайна цена ,представляваща аванс за автомобила и предвид ,че между „Б.“ООД и „РР.Л.Б.“ЕООД е сключен Договор за лизинг № 038557-RO-001 *като чл.1.Сумата в размер на 26 886,48лв. ,крайна цена ,която „Б. „ООД дължи на „Ауто Бавария“ООД по предварителен договор за търговска продажба № 8875857/27.06.2019 г. да бъде платена от „Ауто Бавария“ООД по сметка на „РР.Л.Б.“ЕООД в полза на „Б.“ООД по Договор за лизинг № 038557-RO-001.*

По този начин – от една страна напълно се погасява задължението на „Б.“ООД към „Ауто Бавария“ООД по *предварителен договор за търговска продажба № 8875857/27.06.2019 г. .*От друга страна ,частично се погасява задължението на „Б.“ООД към „РР.Л.Б.“ЕООД по Договор за лизинг № 038557-RO-001.

Не е спорно ,че „РР.Л.Б.“ЕООД е получил сумата от 26 886,48лв. ,за което е издадена фактура № 3001272379 от 01.08.2019год. за сумата от 13 746,84 евро ,с ДДС или 26 866,48 лв. с ДДС ,с наименование на услугата – Лизингова вноска –ОЛ- .

Не е спорно ,че с Анекс от 28.05.2021год. към Договор за Оперативен лизинг № 038557-RO-001/29.07.2019год. ,поради настъпило на 12.12.2020год. застрахователно събитие

/кражба/ ,в следствие на което е настъпила тотална загуба на обекта на договора за лизинг ,страните са договорили , договорът за лизинг се прекратява ,поради погиване на вещта ,считано от 12.12.2020год.

При така приетото от фактическа страна ,съдът стигна до следните правни изводи :

Предявен е осъдителен иск ,с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 от ЗЗД вр. чл.89 от ЗЗД за сумата от **2000лв.** ,представляваща част от цялата дължима сума от 18 345,09лева ,получена при отпаднало основание ,поради прекратяване на Договор за лизинг № 038557 – RO-001, на основание чл.89 от ЗЗД ,считано от 28.05.2021год.,поради загуба на предмета на договора - кражба на лизинговият автомобил на 12.12.2020год., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,до окончателното ѝ заплащане.

Страните по делото не спорят,че са били обвързани с Договор за лизинг на ППС от 29.07.2019год. ,по силата на който ответникът е предоставил за ползване лизингова вещ, срещу задължение на ищеца да заплаща възнаграждение ,под формата на лизингови вноски ,подробно уредени в Погасителен план ,съобразно който наемните вноски са 60 ,първата от която в размер на 13 746,84 евро ,а останалите в размер на 676,51 евро.

Не е спорно и че договорът е прекратен ,на основание чл.89 от ЗЗД,поради загубата на предмета му – кражбата на лизинговата вещ на 12.12.2020год.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗЗД регламентира разваляне на договора /прекратяване при продължителните и периодичните изпълнения/ по право при обективна невъзможност за изпълнение, настъпила след сключване на договора,какъвто е настоящия договор,поради което същия е прекратен занапред и се погасяват правата и задълженията на двете страни.

Установява се безспорно по делото , и че договорът за лизинг от 29.07.2019год. ,сключен между „Б.“ООД и ответника е за оперативен лизинг,съобразно легалното определение,дадено в чл.342,ал.1 от ТЗ ,тъй като лизингодателят се е задължил да предостави за ползване вещта срещу възнаграждение,като същия не е за финансово обвързан лизинг . Според чл. 342, ал. 2 ТЗ, с договора за финансов лизинг лизингодателят се задължава да придобие вещ от трето лице - доставчик, при условия, определени от лизингополучателя и да я предостави на последния за ползване срещу възнаграждение. Процесният договор няма кредитен характер, налице е само уговорка за предоставяне на вещ за ползване срещу възнаграждение, следователно договорът е за оперативен лизинг.

Също така от процесния договор е видно ,че задължението на лизингодателя е било да предостави описаното ППС за ползване на лизингополучателя срещу възнаграждение,заплащано под формата на лизингови вноски като същото остава изключителна собственост на лизингодателя за целия срок на договора.Т.е. не е налице уговорка между страните ,която съгласно разпоредбата на чл.342,ал.3 от ТЗ е приложима и в двете разновидности на договора за лизинг – оперативен и финансов,лизингополучателя да придобие вещта по време на договора или след изтичане на срока му, като лизингодателя получава само възнаграждение за ползването на вещта, което има характера на наем, за периода на ползването ѝ от лизингополучателя.

Впрочем за такава уговорка не са наведени твърдения и от двете страни като само при наличието ѝ ,при прекратяване по право на лизинговия договор ,на основание чл.89 от ЗЗД би се дължало връщане на първоначалната вноска по него ,платена при сключването на договора за лизинг,предвид ,че същата включва стойността на вещта,част от покупната цена.

Тезата на ищеца е за платена на ответника ,в качеството му на лизингодател авансово сума ,с която е намален общия дължим размер на лизинговите вноски до края на лизинговия договор,поради което останалите 59 вноски са в намален размер.

Т.е. вместо вноските му да бъдат определени на 60 равни вноски ,които биха възлизали на сумата от 894,34 евро всяка,с плащането на авансовата сума от 13 746,84 евро са предплатени всички останали 59 вноски,включително и 43 вноски,дължими до края на срока на лизинговия договор,с която разлика се твърди да се е обогатил на отпаднало основание ответника по делото.

Съдът, след като прецени представените от страните договори и споразумения ,както между тях ,така и с участието на третото за делото лице ,счита че не може да се изведе наличието на такава уговорка,съгласно която платената от ищеца сума от 26 886,48лв. да е авансово плащане по уговореното възнаграждение по лизинговия договор.Съгласно договора за лизинг от 29.07.2019год. възнаграждението се заплаща под формата на лизингови вноски,а в погасителния план ,неразделна част от договора за лизинг е предвидена наемна вноска 1 ,възлизаща на сумата в размер на 13 746,84 евро ,с ДДС . В случая, съдът намира, че не се налага тълкуване волята на страните по реда на чл. 20 ЗЗД, на т.1 от договора, доколкото разпоредбата не е непълна,а на тълкуване подлежат неясните, непълни и неточни уговорки в договора.

За пълнота на изложението следва да се упомене ,че авансово плащане е било задължение по предварителния договор за търговска продажба от 27.06.2019год. като именно в този смисъл платения от ищеца аванс на третото за делото лице се упоменава и в тристранното споразумение от 29.07.2019год.Последното следва да се приеме ,че е сключено след подписването на процесния договор за лизинг,предвид ,че същия е изрично упоменат в споразумението.В последното се съдържат уговорки единствено в смисъл ,че сумата от 26 886,48лв.,която „Б. „ООД дължи като крайна цена на „Ауто Бавария“ООД,ще бъде платена от последното дружество по сметка на ответника ,в полза на ищеца , като по този начин частично ще се погасят задълженията му по договора за лизинг,която сума съответства на вече уговорената първа наемна вноска по погасителния план.Не може да се приеме обаче ,че така посочения начин на погасяване на част от задължението по лизинговия договор е прието от ответника ,в качеството му на лизингодател именно като авансово плащане,в каквато насока са твърденията на ищеца.

Ето защо съдът приема ,че с получаването на сумата от 26 886,48лв. от ответника ,на основание тристранното споразумение е погасена наемна вноска 1 ,съгласно погасителния план.С плащането на общо 17 броя наемни вноски по погасителния план ищецът е изпълнил задължението си да заплаща възнаграждението по лизинговия договор ,под формата на лизингови вноски срещу предоставеното му за ползване ППС,поради което всички получени от ответника суми са на правно основание,което не е отпаднало ,поради прекратяването на процесния договор по право.

Ето защо предявения иск с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 от ЗЗД вр. чл.89 от ЗЗД като неоснователен следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските :

При този изход на делото ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски има ответната страна,която е заявила своевременно искане за разноски.

Предвид ,че ответната страна е била защитавана от юрисконсулт,то на основание чл.78,ал.8 от ГПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ има право на сумата 150 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Б.“ООД,ЕИК : ... , със седалище и адрес на

управление в гр.Пловдив,бул.“К.” № 34 **срещу** „К.Б.С.Л.“ЕООД / предходно наименование „РР.Л.Б.“ЕООД/ ,ЕИК : ...,със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“Черни връх“ № 32А,ет.6 осъдителен иск, с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 от Закона за задълженията и договорите вр. чл.89 от ЗЗД , за заплащане на сумата от **2 000 лв.**, представляваща част от общо дължимата сума от **18 345,09лева** ,получена при отпаднало основание ,поради прекратяване на Договор за лизинг № 038557 –RO-001,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.04.2022год., до окончателното ѝ заплащане.

О С Ъ Ж Д А „Б.“ООД,ЕИК : ... , със седалище и адрес на управление в гр.Пловдив,бул.“К.” № 34 **да заплати на** „К.Б.С.Л.“ЕООД / предходно наименование „РР.Л.Б.“ЕООД/ ,ЕИК : ...,със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“Черни връх“ № 32А,ет.6 , на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **150 лв.** ,представляваща деловодни разноски .

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок считано от връчването му на страните пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____